

ikAR

POMSTA
NOSÍ
PRADU

POKRAČOVANIE
ÚSPEŠNÉHO
PRÍBEHU
ZO SVETA
MÓDY

LAUREN WEISBERGER

POMSTA
NOSÍ
PRADU

LAUREN WEISBERGER

POMSTA
NOSÍ
PRADU

Preložil Michal Jedinák

IKAR

Lauren Weisberger
REVENGE WEARS PRADA

REVENGE WEARS PRADA © 2013, 2014 by Lauren Weisberger
Translation © 2026 by Michal Jedinák
Cover photo © BFA / 20th Century Studios
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0733-8

S láskou venujem R. a S.

1

Kým bude nažive

Chladný, vytrvalý dážď padal v šikmých závojoch a vietor fučal naraz zo všetkých strán, takže dáždnik, pršiplášť aj čižmy boli takmer nepoužiteľné. Niežeby Andy niečo z vymenovaného mala. Dvestodolárový dáždnik značky Burberry sa odmietal otvoriť, a keď sa o to napokon pokúsila násilím, zlomil sa jej v rukách. Králičí kožuštek s nadrozmerným golierom a bez kapucne jej fantasticky objímal pás, no vôbec ju nechránil pred mrazivým chladom. A úplne nové semišové lodičky z Prady so zvýšenými podpätkami síce žiarili krásnou červenofialovou farbou, zároveň jej však odhaľovali väčšinu chodidiel. Aj priliehavé legíny v nej vyvolávali pocit nahoty, lebo koža ju chránila proti vetru asi ako hodvábné pančušky. Štyridsať centimetrov snehu, ktorý zakryl New York, sa už menilo na sivú čľapkanicu a Andy si po tisíci raz zaželala, aby žila kdekoľvek inde.

Akoby na potvrdenie jej úvah preletel cez žltú na semafore taxík a zatrúbil na Andy, ktorá sa dopustila hrdelného zločinu, keď sa pokúsila prejsť cez cestu. Zdržala sa, aby mu neukázala prostredník – všetci dnes nosili zbraň –, zaťala zuby a v duchu za ním vyslala prúd nadávok. Vzhľadom na výšku podpätkov prebehla najbližšie dva alebo tri bloky pomerne rýchlo. Päťdesiata druhá. Päťdesiata tretia. Päťdesiata štvrtá... Nebola už ďaleko a aspoň sa na chvíľu zahreje, kým sa opäť vydá na bežecké preteky do kancelárie. Utešovala sa predstavou horúcej kávy a možno, iba možno, si dopraje aj sušienku s kúskami čokolády, keď odrazu začula známe vyzváňanie.

Odkiaľ prichádzalo? Andy sa rozhliadla, no nezdalo sa, že ostatní chodci počujú zvuk, ktorý znel čoraz hlasnejšie. *Círrín! Círrín!* Kým bude nažive, tú melódiu spozná kdekoľvek, no Andy aj tak prekvapilo, že ju stále dávajú do telefónov. Zvonenie skrátka veľmi dlho nepočula, no náhle ju zaplavili spomienky. Vedela, čo uvidí, skôr než vybrala mobil z kabelky, ale dve slová na displeji v nej napriek tomu vyvolali šok: MIRANDA PRIESTLYOVÁ.

Neprijme hovor. Nemôže. Zhlboka sa nadýchla, stlačila „zrušiť“ a hodila mobil späť do kabelky. Takmer okamžite sa znova rozdrncal. Andy sa rýchlejšie rozbúchalo srdce a ťažšie dostávala do pľúc vzduch. *Nádych, výdych*, pripomínala si a zasunula bradu, aby si chránila tvár pred mrznúcim dažďom, *a hlavne sa nezastavuj*. Bola necelé dva bloky od reštaurácie, jej svetlá žiarili ako teplý, mihotavý prísľub, keď sa jej oprel do chrbta mimoriadne nepríjemný poryv vetra, vychýlil ju z rovnováhy a prinútil stúpiť rovno do jednej z najhorších súčastí manhattanskej zimy: čiernej kašovitej kaluže špiny, vody, soli, odpadkov a ktoviečoho ešte, ktorá bola taká odporná, mrazivá a nečakane hlboká, že človeku nezostávalo nič iné, iba pred ňou kapitulovať.

Presne to Andy urobila uprostred pekelného jazierka nahromadeného pri obrubníku. Elegantne ako plameniak zostala stát na jednej ponorenej nohe, kým druhú dvíhala nad tekutú brečku úctyhodných tridsať alebo štyridsať sekúnd a zvažovala svoje možnosti. Ľudia sa Andy a jej nechutnému jazierku zďaleka vyhýbali, iba chodci v gumákoch po kolená sa ním odvažovali prebrodiť. Nikto jej však nepodal pomocnú ruku, a len čo pochopila, že mláka je dosť veľká, aby z nej nemohla bezpečne vyskočiť ktorýmkoľvek smerom, pripravila sa na ďalší mrazivý šok a položila ľavé chodidlo k pravému. Ladová hladina sa jej vyšplhala až k dolnej časti lýtka, zhltna červenofialové lodičky a dobrých trinásť centimetrov kožených legín a Andy mala čo robiť, aby nevykríkla.

Lodičky a legíny mala zničené, zdalo sa jej, že chodidlá jej amputujú pre omrzliny, z kaluže nebolo inej cesty, iba sa ňou ďalej čvachtať, a v hlave sa jej rozliehala jediná myšlienka: *Takto dopadneš, keď nezdvihneš telefón Mirande Priestlyovej.*

Nemala však čas upínať sa na svoje nešťastie, lebo hneď ako vyšla na obrubník a zastala, aby odhadla škody, mobil opäť zazvonil.

Ignorovať prvý telefonát bolo trúfale, ba priam nezodpovedné. Nesmela to zopakovať. Premočená, roztrasená a so slzami na krajíčku ťukla na displej a ohlásila sa.

„An-dree-a? Si to ty? Už si preč celú večnosť. Opýtam sa ťa iba raz: Kde je môj obed? Je neprípustné, aby si ma nechala takto čakať.“

Pravdaže som to ja, pomyslela si Andy. Vytúkala si moje číslo. Kto iný by to bol?

„Prepáčte, Miranda. Vonku je otrasné počasie a robím, čo môžem...“

„Okamžite nech si späť. Nič iné ma nezaujíma.“ Skôr než sa Andy zmohla na slovo, spojenie sa prerušilo.

Hoci okolo prstov na nohách jej najnechutnejším možným spôsobom čvrkala ľadová voda, na podpätkoch sa ledva udržala, aj keď boli lodičky suché, a na chodníkoch sa pre mrznúci dážď čoraz väčšími šmýkalo, Andy sa rozbehla. Prešprintovala celý blok a zostával jej už iba jeden, keď začula kričať svoje meno.

Andy! Andy, stoj! To som ja! Nebež!

Jeho hlas by spoznala všade. Lenže čo by tu Max robil? V ten víkend bol kdesi na severe, na dôvod si celkom nespomínala. Alebo nie? Zastala a obrátila sa, hľadala ho pohľadom.

Tu som, Andy!

Konečne ho zbadala. Jej snúbenec s hustými tmavými vlasmi, prenikavými zelenými očami a pekným mužným vzhľadom sedel obkročmo na veľkom bielom koni. Andy nemala ku koňom najvrúcejší vzťah, odkedy z jedného v druhej triede spadla a roztrieštla si pravé zápästie, no tento pôsobil dosť priateľsky. No a čo, že Max jazdil na bielom koni uprostred snehovej búrky v centre Manhattanu? Andy bola pri pohľade naňho od šťastia celá bez seba, takže jej ani nenapadlo o tom zapochybovať.

Zosadol s ľahkosťou skúseného jazdca a Andy sa pokúšala rozpamätať, či sa pred ňou niekedy zmienil o tom, že hrá pólo. Troma dlhými krokmi bol pri nej a zovrel ju do najteplejšieho a najpríjemnejšieho objatia. Zvalila sa naňho a cítila, ako sa jej uvoľnilo celé telo.

„Moja úbohá láska,“ zašepkal. Koňovi ani chodcom, ktorí na nich civeli, nevenoval pozornosť. „Musíš byť na košť premrznutá.“

Objatie prerušila známa melódia a Andy zúfalo šmátrala po telefóne, aby prijala hovor.

„An-dree-a! Nevieam, čomu na slove, okamžite nerozumieš, ale...“

Andy sa zavrtával do ucha Mirandin jačavý hlas, až sa celá roztriasla, no skôr než pohla jediným svalom, Max jej vytrhol z prstov telefón, ťukol na ikonku „skončiť“ na displeji a s dokonalou muškou ho šmaril rovno do mláky, ktorá sa jej pred chvíľou zmocnila nohy. „Skončila si s ňou, Andy.“ Ovinul jej okolo pliec veľký páperový paplón.

„Panebože, Max, ako si to mohol urobiť? Strašne meškám! Ešte som sa nedostala ani do reštaurácie. Zabije ma, ak sa s jej obedom nevrátim do...“

„Psst!“ priložil jej na pery dva prsty. „Nič ti nehrozí. Si tu so mnou.“

„Je desať minút po jednej, a ak nedostane...“

Max ju zovrel pod pazuchami, bez námahy ju zdvihol do vzduchu a jemne posadil bokom na chrbát bieleho koňa, ktorý sa podľa Maxa volal Bandita.

Sedela v zarazenom tichu. Max jej vyzul premočené lodičky a hodil ich k obrubníku. Zo športovej tašky, ktorú nosil všade so sebou, vybral Andine obľúbené papuče vystlané ovčou vlnou a natiahol jej ich na zmrznuté červené chodidlá. Paplón jej položil do lona, hlavu a krk omotal svojím kašmírovým šálom a podal jej ocelovú termosku. Informoval Andy, že je v nej špeciálna horúca horká čokoláda. Jej obľúbená. Potom neuveriteľne plynulým pohybom vysadol na koňa a chytil uzdu. Andy sa nezmohla ani na slovo a už rezko klusali po Siedmej avenue. Policajný sprievod pred nimi uvoľňoval cestu.

Pocit tepla a lásky priniesol Andy úľavu, no nevedela sa zbaviť paniky z nesplnenej úlohy, ktorú jej prideliła Miranda. Nepochybovala, že ju vyrazí, ale čo ak skončí ešte horšie? Čo ak rozzúrená Miranda využije svoj neobmedzený vplyv a postará sa, aby sa Andy nikdy viac nezamestnala? Čo ak sa rozhodne svojej asistentke ušetriť lekcii a predvedie jej, čo sa stane s človekom, ktorý sa nie jeden, ale dva razy vykašle na Mirandu Priestlyovú?

„Musím sa vrátiť!“ zakričala do vetra, keď zrychlili z poklusu do cvalu. „Max, obráť sa a zober ma späť! Nemôžem...“

„Andy! Počuješ ma, miláčik? Andy!“

Prudko otvorila oči. Cítila iba búšenie srdca, ktoré jej tancovalo v hrudi.

„Nič sa nedeje, láska. Si v bezpečí. Bol to iba sen. Aj keď asi poriadne hrozny!“ šepkal Max a držal jej líce v chladnej dlani.

Nadvihla sa na posteli. Do izby prúdilo skoré ranné slnko, nevidela nijaký sneh, člapkanicu ani koňa. Holé nohy mala pod mäkkými prikrývkami teplé a cítila na sebe Maxovo mocné a bezpečné telo. Zhlboka sa nadýchla a nos jej zaplavila jeho vôňa – dych, koža a vlasy.

Naozaj to bol iba sen.

Rozhliadla sa po spálni. Stále napoly spala, dezorientovaná po prebudení v nesprávnom čase. Kde sú? Čo sa deje? Až pri pohľade na dvere, na ktorých viseli čerstvo naparené šaty Monique Lhuillier, si spomenula, že neznáma izba je v skutočnosti apartmán pre nevestu – jej apartmán – a ona je nevesta. Nevesta! Príval adrenalínu spôsobil, že sa posadila tak rýchlo, až Max vydýchol od prekvapenia. „Čo sa ti snívalo, láska? Dúfam, že nič o dnešku.“

„Vôbec nie. Iba sa mi pripomenuli starí duchovia.“ Naklonila sa k nemu, aby ho pobozkala, no vtom sa medzi nich vtisol ich maltézsky psík Stanley. „Koľko je hodín? Počkaj, čo tu robíš?“

Max jej venoval diabolský úsmev, ktorý milovala, a vyliezol z postele. Andy si nemohla pomôcť a ako vždy obdivovala jeho široké plecia a pevné brucho. Mal telo dvadsaťpäťročného muža, ibaže krajšie. Nebol príliš tvrdý a svalnatý, ale dokonale fit.

„Je šesť. Prišiel som pred niekoľkými hodinami,“ odvetil a natiahol si flanelové pyžamové nohavice. „Bolo mi smutno.“

„Mal by si odísť, skôr ako ťa niekto uvidí. Tvoja matka mala veľa rečí o tom, ako sa nesmieme pred svadbou vidieť.“

Max ju vytiahol z postele a objal. „Tak jej nič nepovedz. Nevydržal by som celý deň bez toho, aby som ťa videl.“

Andy predstierala podráždenosť, no v duchu sa tešila, že sa k nej na chvíľu privinul, najmä po nočnej more. „Dobre,“ vzdychla dramaticky. „Ale do svojej izby sa vráť nenápadne! Pôjdem so Stanleyom von, skôr než sa dohrnú davy.“

Max k nej pritlačil panvu. „Ešte je skoro. Stavím sa, že ak budeme dosť rýchli, môžeme...“

Andy sa zasmiala. „Bež!“

Opäť ju pobozkal, tentoraz nežne, a vytratil sa z apartmánu.

Andy zdvihla Stanleyho na ruky, pobozkala psíka na vlhký ňufák a oslovila ho: „Dnes je veľký deň, Stan!“ Vzrušene štekol a pokúsil sa jej vykrútiť. Andy ho pustila, aby jej nedoškriabal celé ruky. Na niekoľko príjemných sekúnd zabudla na sen, no potom sa jej opäť vynoril z mysle do posledného detailu. Zhlboka sa nadýchla a zvíťazila v nej praktickosť. Je za tým svadobná nervozita. Typický sen z úzkosti, nič viac, nič menej.

Objednala si do izby raňajky, kŕmila Stanleyho kúskami pražnice a hriankami a prijímala vzrušené telefonáty od mamy, sestry, Lily a Emily, ktoré sa nevedeli dočkať začiatku príprav. Prišla Stanleymu remienok na krátku prechádzku v chladnom októbrom vzduchu, skôr než sa rozbehne hektický deň. Vo froté teplákoch s ozdobným ružovým nápisom *NEVESTA* na zadku, ktoré dostala na rozlúčke so slobodou, sa cítila trochu trápne, ale tajne bola na ne pyšná. Na hlavu si nasadila bejzbalovú čiapku, zaviazala si tenisky, vytiahla zips na flaušovej bunde Patagonia a nejakým zázrakom sa jej podarilo vyjsť na rozľahlý pozemok Astor Courts Estate bez toho, aby stretla inú živú dušu. Stanley šťastne hopkal na krátkych nožičkách a ťahal ju k stromom na okraji lúky, kde už lístie získavalo ohnivé farby jesene. Prechádzali sa takmer polhodinu, dosť dlho, aby sa všetci začali zaujímať, kam sa podela, a hoci vzduch bol čerstvý, zvlnené polia na farme nádherné a Andy ovládla eufória zo svadobného dňa, nevedela dostať z hlavy Mirandinu tvár.

Prečo ju tá žena ustavične mákala? Od Andinho úteku z Paríža a práce Mirandinej asistentky v časopise *Runway* uplynulo takmer desať rokov. Veľmi od toho strašného roku vyrástla. Všetko sa v jej živote zmenilo k lepšiemu. Roky na voľnej nohe zužitkovala v stabilnej pozícii prispievajúcej redaktorky pre svadobný blog *Šťastne až do smrti*. Po niekoľkých rokoch a desiatkach tisícov slov sa jej podarilo založiť vlastný časopis *The Plunge*, krásnu, lesklú, luxusnú publikáciu, ktorá vychádzala tretí rok, a dokonca na seba napriek pesimistickým predpovediam zarábala. *The Plunge* zbieral nominácie na ocenenia a bili sa oň zadávatelia reklamy. A teraz, uprostred profesionálneho úspechu, sa Andy vydávala! Brala si Maxa Harrisona, syna zosnulého Roberta Harrisona a vnuka legendárne-

ho Arthura Harrisona, ktorý krátko po veľkej hospodárskej kríze založil firmu Harrison Publishing Holdings a neskôr ju rozšíril na Harrison Media Holdings, jednu z najprestížnejších a najziskovejších spoločností v Spojených štátoch. Max Harrison, ktorý dlho patril do okruhu najžiadanejších slobodných mužov, randil s Tinsley Mortimerovými a Amandami Hearstovými z New York City, a pravdepodobne aj s množstvom ich sestier, sesterníc a priateľiek, sa stal jej snúbencom. Popoludní sa sem nahrnú starostovia a magnáti, aby oslávili mladého potomka významného rodu a jeho novú nevestu. No najúžasnejšie zo všetkého bolo, že Andy Maxa milovala. Bol jej najlepší priateľ. Zbožňoval ju, rozosmieval a oceňoval jej prácu. O newyorských mužoch vždy platilo, že nie sú pripravení, až kým nie sú pripravení. Max začal hovoriť o svadbe iba niekoľko mesiacov po ich zoznámení. A dnes, o tri roky neskôr, nastal ich svadobný deň. Andy sa v duchu pokarhala, že stráca drahocenné sekundy spomienkami na absurdný sen, a viedla Stanleyho späť. V jej apartmáne sa medzičasom zhromaždila menšia armáda žien. Nervózne štebotali na pokraji paniky, podľa všetkého si robili starosti, či Andy neušla. Keď vstúpila do izby, privítal ju zborový, počuteľný výdych úľavy a jej svadobná plánovačka Nina sa okamžite pustila do rozdávania inštrukcií.

Nasledujúce hodiny sa zlievali jedna do druhej: sprcha, sušenie vlasov, horúce natáčky, maskara, podklad, ktorý by vyhladil aj pokožku tínedžerky. Jedna žena jej robila pedikúru, druhá priniesla spodnú bielizeň, tretia diskutovala o farbe na pery. Skôr než si Andy uvedomila, čo sa deje, jej sestra Jill pred ňou roztvorila svadobné šaty slonovinej farby a vzápätí jej mama vzadu sťahovala látku a zatvárala zips. Andina stará mama si potešene mrmlala popod nos. Lily plakala. Emily si tajne odskočila do kúpeľne na cigaretu a myslela si, že si ju nikto nevšimne. Andy sa usilovala všetko si uložiť do pamäti. A odrazu bola sama. Niekoľko minút pred jej očakávaným príchodom do veľkej tanečnej sály sa všetky ženy odišli vystrojiť a Andy nemotorne sedela na prastarej stoličke ozdobenej strapcami, pričom dávala pozor, aby nepokrčila ani centimeter látky. O necelú hodinu bude vydatá žena, do konca života oddaná Maxovi a Max jej. Bolo toho na ňu takmer priveľa.

Zazvonil telefón, ktorý patril k apartmánu. Na druhom konci bola Maxova matka.

„Dobrý deň, Barbara,“ pozdravila ju čo najvrúcnejšie Andy. Barbara Anne Harrisonová Williamsová bola dcéra americkej revolúcie, potomkyňa nie jedného, ale dvoch signatárov ústavy a neodmysliteľná účastníčka všetkých spoločensky významných charitatívnych výborov na Manhattane. Od účesu štylizovaného Oscarom Blandim až po topánky bez podpätkov bola k Andy vždy dokonale zdvorilá. Ako ku každému. Nie však nadšená. Andy sa snažila nebrať si to k srdcu a Max ju ubezpečoval, že je to celé iba v jej hlave. Možno preto, lebo Barbara ju spočiatku považovala iba za ďalší objekt synovej prelietavosti. Neskôr si Andy nahovorila, že Barbarina známosť s Mirandou jej zmarila akékoľvek nádeje na vytvorenie puta so svokrou. No nakoniec pochopila, že Barbara sa tak správa ku všetkým. Dokonca aj vlastnej dcére prejavovala chladnú zdvorilosť. Andy si nevedela predstaviť, že by ju niekedy oslovila „mama“. Niežeby jej to Barbara navrhla...

„Ahoj, Andrea. Práve som si uvedomila, že som ti nestihla dať náhrdelník. Celé dopoludnie som strávila v takom zhone, aby som všetko zorganizovala, že som zmeškala účes a mejkap! Náhrdelník je v zamatovej škatuľke v Maxovej izbe. Nechcela som, aby sa považovala na očiach personálu, preto som ju strčila do bočného vrečka jeho ohavnej športovej tašky. Možno sa ti ho podarí presvedčiť, aby nosil niečo dôstojnejšie. Pán vie, že ja som to skúšala tisíckrát, ale Max jednoducho...“

„Ďakujem, Barbara. Hneď si poň zjdem.“

„V žiadnom prípade!“ zvolala stroho žena. „Pred obradom nesmiete jeden druhého vidieť. Prináša to smolu. Pošli svoju matku alebo Ninu. Hlavne nechod' sama, dobre?“

„Pravdaže,“ odvetila Andy. Zložila slúchadlo a zamierila do chodby. Dosť skoro sa naučila, že jednoduchšie je s Barbarou súhlasiť a potom sa zariadiť po svojom. Dohadovanie nikam nevedlo. Práve preto mala mať na sebe ako „niečo staré“ rodinný klenot Harrisonovcov namiesto dedičstva svojich príbuzných. Barbara na tom trvala. Náhrdelník bol svadobnou súčasťou šiestich generácií Harrisonovcov a Andy s Maxom nebudú výnimkou.

Dvere do Maxovho apartmánu boli pootvorené, a keď prekročila prah, začula z kúpeľne tečúcu sprchu. *Klasika*, pomyslela si. *Ja sa pripravujem päť hodín a on sa iba teraz sprchuje.*

„Max? To som ja. Nevychádzaj!“

„Andy? Čo tu robíš?“ doľahol k nej spoza dverí kúpeľne Maxov hlas.

„Prišla som po náhrdelník od tvojej mamy. Nevychádzaj, dobre? Nechcem, aby sa ma videl v šatách.“

Andy prehrabávala predné vrecko. Zamatovú škatuľku necítila, no prstami nahmatala zložený list.

Kvalitný svetlozltý hlavičkový papier mal navrchu modrý ozdobný monogram s Barbarínymi iniciálkami BHW. Andy vedela, že Barbara pomáha množstvom kancelárskych potrieb, ktoré nakupuje u Dempseyho & Carrola, udržiavať firmu v zisku. Štyridsať rokov používala ten istý papier na pozdravy k narodeninám, písomné poďakovania, pozvánky na večierky aj sústrastné telegramy. Bola staromódna a formálna a radšej by zomrela, než by niekomu poslala ťažkopádny e-mail alebo – hrozná predstava! – textovú správu. Úplne logicky by dala synovi v deň svadby vlastnoručne napísaný list. Andy sa ho chystala opäť zložiť a vrátiť do tašky, no vtom jej padol zrak na vlastné meno. Skôr ako sa zamyslela, čo robí, pustila sa do čítania:

Drahý Maxwell,

hoci vieš, že v súkromí sa Ti usilujem dávať voľnú ruku, v takejto významnej záležitosti nemôžem dlhšie mlčať. O svojich obavách som Ťa v minulosti informovala a zakaždým si mi prisľúbil, že ich zvážiš. No teraz pod tlakom Tvojej bezprostredne nadchádzajúcej svadby cítim, že nemôžem dlhšie čakať a musím sa vyjadriť zreteľne a priamo:

Zaprisahávam Ťa, Maxwell. Prosím, neber si Andreu za manželku.

Nevykladaj si moje slová nesprávne. Andrea je príjemná žena a jedného dňa bude niekomu nepochybne dobrou manželkou. Ale Ty, môj drahý, si zaslúžiš oveľa viac! Musíš byť s dievčaťom zo správnej rodiny, nie rozvrátenej, kde poznajú iba bolesť a rozvody. Potrebuješ dievča, ktoré rozumie našim tradíciám a spôsobu života. Ktoré Ti môže odovzdať priezvisko Harrison ďalšej generácii. No predovšetkým

potrebuješ partnerku, ktorá uprednostní Teba a Tvoje deti pred vlastnými sebeckými ambíciami. Musíš si dôkladne premyslieť, či chceš, aby Tvoja manželka redigovala časopisy a chodila na služobné cesty, alebo túžiš po niekom, kto dá prednosť iným a osvojí si filantropické záujmy rodu Harrisonovcov. Neprahneš po partnerke, ktorú zaujíma väčšmi podpora Tvojej rodiny než vlastný kariérny postup?

Povedala som Ti, že Tvoje nečakané stretnutie s Katherine na Bermudách som považovala za znamenie. Tak veľmi Ťa potešilo, že si ju opäť videl! Prosím, nezavrhujuj svoje pocity. Nič ešte nie je rozhodnuté a stále nie je príliš neskoro. Je zjavné, že Katherine si odjakživa zbožňoval, a ešte zjavnejšie, že by Ti bola skvelou životnou partnerkou. Vždy som na Teba hrdá a viem, že Tvoj otec sa na nás zhora pozerá a drží Ti palce, aby si sa rozhodol správne.

S láskou

Tvoja matka

Počula, ako v kúpeľni prestala tiecť voda, a vyľakane pustila list na zem. Keď sa poň rýchlo zohla, všimla si, že sa jej trasú ruky.

„Andy? Ešte si tu?“ zavola Max spoza dverí.

„Áno, som... Počkaj, už idem,“ dostala zo seba.

„Našla si ho?“

Zaváhala, nebola si istá správnou odpoveďou. Zdalo sa jej, ako-by z miestnosti vysali všetok kyslík. „Áno.“

Ozvalo sa šuchotanie, potom otváranie a zatváranie vodovodného kohútika. „Už si odišla? Musím sa obliecť.“

Prosím, neber si Andreu za manželku. Andy hučala v ušiach krv. *Tak veľmi Ťa potešilo, že si ju opäť videl!* Mala by vtrhnúť do kúpeľne alebo vybehnúť z dverí? Keď ho uvidí najbližšie, budú si vymieňať obrúčky pred tristo ľuďmi vrátane jeho matky.

Niekoľko zaklopal a otvoril dvere do apartmánu. „Andy? Čo tu robíš?“ opýtala sa jej svadobná plánovačka Nina. „Bože dobrý, zničíš si šaty! Nedohodli ste sa, že sa pred obradom neuvidíte? Ak to neplatí, prečo sme vás najskôr nenafotili?“ Jej ustavičné, neúprosne rozprávanie privádzalo Andy do šialenstva. „Max, zostaň v kúpeľni! Tvoja nevesta tu stojí ako srna vo svetle reflektorov. Počkaj, vydrž sekundu!“ Pribehla k Andy, ktorá sa pokúšala vstať a zároveň si napraviť šaty, a vystrela k nej ruku.

„To je ono,“ zdvihla Andy na nohy a dlaňou jej uhladila sukňu v štýle morskej panny. „Pod' so mnou. A už nechcem vidieť nijaké hry na schovávačku, počuješ? Čo je to?“ Vychmatla Andy list zo spotenej dlane a zdvihla ho.

Andy počula, ako jej v hrudi bubnuje srdce, a na chvíľu jej napadlo, či nedostala infarkt. Otvorila ústa, no namiesto odpovede ju zaplavila vlna nevoľnosti. „Och, myslím, že budem...“

Nina ako zázrakom, alebo vďaka bohatej praxi, v pravej chvíli vyčarovala odpadkový kôš a pritlačila jej ho tak tesne k tvári, až Andy cítila, ako sa jej plastový okraj zarýva do mäkkého tkaniva pod bradou. „Už je dobre,“ zakvílila Nina a jej nosový hlas znel nezvyčajne upokojujúco. „Nie si moja prvá rozklepaná nevesta a nebudeš ani posledná. Ďakujme Bohu, že ti nič nevyšplechlo naspäť.“ Osušila Andy ústa Maxovým tričkom a jeho vôňa, opojná zmes mydla a bazalkovo-mätového šampónu, ktorý používal a Andy ho zvyčajne milovala, ju opäť prinútila vracať.

Znova sa ozvalo klopanie a do miestnosti vstúpil slávny fotograf St. Germain so svojou peknou mladou asistentkou. „Máme fotiť Maxovu prípravu,“ oznámil so strojeným, ale neurčitým prízvukom. Na Andy sa s asistentkou našťastie ani nepozreli.

„Čo sa tam deje?“ zavola Max z izolácie v kúpeľni.

„Max, zostaň na mieste!“ zavolala veliteľským tónom Nina. Zvrtla sa k Andy, ktorá si nebola istá, či zvládne prejsť niekoľko stoviek krokov do apartmánu pre nevestu. „Musíme ti napraviť mejkap a... Kristepane, tvoje vlasy...“

„Potrebujem náhrdelník,“ zašepkala Andy.

„Čože?“

„Barbarin diamantový náhrdelník. Počkaj.“ *Mysli, myslí, myslí.* Čo to znamenalo? Čo by som mala urobiť? Andy sa prinútila vrátiť ku škaredému vaku, ale Nina ju zachránila, postavila sa pred ňu a zdvihla športovú tašku na posteľ. Rýchlo prehrabala jej obsah a vybrala čiernu zamatovú škatuľku s vyrytým nápisom *Cartier* na boku.

„Toto hľadáš? Podíme.“

Andy sa dala odtiahnuť na chodbu.

Nina prikázala fotografom, aby vyslobodili Maxa z kúpeľne, a zabuchla za nimi dvere.

Andy nemohla uveriť, že Barbara ju tak veľmi nenávidí a nechce, aby sa s ňou jej syn oženil. Nielen to – už preňho vybrala manželku. Katherine je *vhodnejšia* a menej *sebecká*. A prinajmenšom podľa Barbary Maxovi unikla z chomúta. Andy vedela o Katherine všetko. Bola dedička von Herzogovho majetku a podľa toho, čo si Andy pamätala z horúčkovitého gúglenia, aj menej významná rakúska princezná, ktorú poslali rodičia študovať do Maxovej elitnej prípravky v Connecticute. Katherine napokon skončila so zameraním na európske dejiny v Amherste, kde ju prijali, lebo jej starý otec, rakúsky šľachtic s nacistickými kontaktmi počas druhej svetovej vojny, daroval univerzite toľko peňazí, že na počesť jeho zosnulej manželky pomenovali internát. Max tvrdil, že Katherine je priveľmi upätá a poriadna a celkovo prehnane zdvorilá. Nudná. Príliš konvenčná a posadnutá výzorom. Nevedel celkom dobre vysvetliť, prečo s ňou striedavo chodil päť rokov, no Andy vždy šípila, že je za tým niečo viac. Očividne sa nemýlila.

Max sa o Katherine naposledy zmienil, keď sa jej chystal zavolať, aby jej povedal o ich zasnúbení. O niekoľko týždňov dostali nádhernú krištáľovú misu od Bergdorfa so želaním šťastného života. Emily, ktorá poznala Katherine cez svojho manžela Milesa, Andy prisahala, že sa nemá čoho báť. Katherine je nudná, škrobená, a hoci má „skvelý dekolt“, Andy ju prekoná vo všetkom ostatnom. Odvtedy na ňu takmer nepomyslela. Každý má nejakú minulosť. Bola ona hrdá na Christiana Collinswortha? Cítila potrebu zdôveriť sa Maxovi s každou podrobnosťou o svojom vzťahu s Alexom? Pravdaže nie. Lenže prečítať si v deň svadby list od budúcej svokry, v ktorom úpenlivo prosí svojho syna, aby sa radšej oženil so svojou bývalou priateľkou, je čosi úplne iné. S bývalou priateľkou, s ktorou sa veľmi rád opäť stretol na Bermudách počas rozlúčky so slobodou a potom sa o nej ako na potvoru zabudol zmieniť.

Andy si pošúchala čelo a nútila sa rozmyšľať. Kedy Barbara napísala ten odporný list? Prečo si ho Max odložil? A čo znamená, že Katherine videl iba pred šiestimi týždňami, ale Andy o nej nepovedal ani slovo i napriek tomu, že si musela vypočúť každý detail o jeho golfe s priateľmi, steakoch na večeru a o opaľovaní? Muselo pre to existovať vysvetlenie. Lenže aké?

2

Ako sa naučiť milovať Hamptons: 2009

Andy sa dlho pýšila tým, že takmer nikdy nenavštevovala letovisko Hamptons. Hustá premávka, davu ľudí, pocit tlaku, že sa musí dobre obliekať, vyzeráť skvelo a chodiť na správne miesta... nič z toho sa jej nezdalo ktovieaké uvoľňujúce. Určite sa to nedalo považovať za únik z mesta. To už v ňom radšej zostala sama, túlala sa po pouličných trhoch, rozložila si deku na Sheep Meadow a jazdila na bicykli popri rieke Hudson. Mohla sa najesť v ľubovoľnej reštaurácii bez rezervácie a objavovať nové, nepreľudnené štvrte. Milovala letné víkendy, ktoré strávila čítaním a popíjaním ľadovej kávy v meste, a nikdy nemala pocit, že o niečo prichádza. Emily tento fakt jednoducho odmietala prijať a aspoň na jeden víkend vytiahla Andy do domu rodičov svojho manžela. Trvala na tom, že musí zažiť fantastické večierky v bielom, pólove zápasy a ženy v toľkom oblečení od Tory Burchovej, že by zaodelo polovicu Long Islandu. Andy sa každý rok zaprisahala, že sa viac nevráti, no každé leto si poslušne zbalila tašku, so zaťatými zubami prežila cestu autobusom Hampton Jitney a predstierala, že sa skvele zabáva pri nezáväzných rozhovoroch s tými istými ľuďmi, ktorých stretávala na pracovných večierkoch v meste. Tento víkend bol však iný, pretože mohol rozhodnúť o jej profesionálnej budúcnosti.

Ozvalo sa krátke zaklopanie a do izby vtrhla Emily. Podľa výrazu ju nepotešilo, že našla Andy sedieť na luxusnom paplone s jedným uterákom na hlave a druhým pod pazuchami a s pohľadom bezmocne upretým na kufor, z ktorého explodovalo oblečenie.

„Prečo nie si oblečená? Ľudia tu budú každú chvíľu!“

„Nemám si na seba čo dať!“ zvolala Andy. „Nerozumiem Hamptons. Nie som jedna z nich. Všetko, čo som si priniesla, je zlé.“

„Andy...“ Emily vytŕčal bok z červenofialových hodvábnych šiat tesne pod miestom, kde jej zvlnenú látku sťahoval opasok z trojitej zlatej reťaze, ktorý by si väčšina žien nezapla ani okolo stehna. Na chudých opálených nohách mala zlaté gladiátorské sandále a lesklú pedikúru rovnakého odtieňa ako šaty.

Andy študovala kamarátkine dokonale upravené vlasy, ligotavé líčne kosti a svetloružový lesk na pery. „Dúfam, že je to trblietavý púder a nie prejav tvojej prirodzenej životnej iskry,“ zavrčala a ukázala prstom na Emilinu tvár. „Nikto si nezaslúži vyzeráť tak dobre.“

„Andy, vieš, aký je dnešný večer dôležitý! Miles využil trilión láskavostí, aby sem všetkých pritiahol, a ja som musela posledný mesiac komunikovať s kvetinárkami, so zásobovateľmi a so svojou poondiatou svokrou. Vieš, aké bolo ťažké presvedčiť ich, aby nám dovolili hosťovať večierok na tomto mieste? Keby si počula, ako do mňa hučala pravidlá, pomyslela by si si, že máme sedemnást a plánujeme chľastačku. Tebe sa stačilo iba ukázať, vyzeráť k svetlu a správať sa očarujúco. Pozri sa na seba!“

„Prišla som, nie? A budem čo najočarujúcejšia. Nemôžeme sa dohodnúť na dvoch podmienkach z troch?“

Emily si vzdychla a Andy sa neubránila úsmevu.

„Pomôž mi! Pomôž svojej úbohej, štýlovo zaostalej priateľke dať dokopy aspoň vzdialene vhodné oblečenie, aby vyzerala dobre, keď bude žobrať od cudzích ľudí peniaze.“ Andy to povedala, aby si Emily udobрила, hoci vedela, že za posledných sedem rokov dosiahla v oblasti vkusu isté pokroky. Mohla dúfať, že raz bude vyzeráť rovnako dobre ako Emily? Pravdaže nie. No nebola to ani totálna katastrofa.

Emily zhrabla zo stredu postele hromadu šiat a ohrnula nad nimi nos. „Čo si si chcela vlastne obliecť?“

Andy siahla do neupravenej kopy a vybrala z nej tmavomodré košeľové šaty s povrazovým opaskom a farebne zladené plátenky s vyvýšenou podrážkou. Jednoduché, elegantné, nadčasové. Možno trochu pokrčené, ale rozhodne primerané.

Emily zbledla. „Klameš.“

„Pozri sa na tieto nádherné gombíky. Šaty neboli lacné.“

„Gombíky sú mi ukradnuté!“ zvrieskla Emily a šmarila šaty na druhý koniec izby.

„Sú od Michaela Korsaa! Nič to neznamená?“

„Z plážovej kolekcie Michaela Korsaa, Andy. Jeho modelky si ich obliekajú na plavky. Objednala si ich cez internet z Nordstromu?“

Keď Andy neodpovedala, Emily rozhorčene vyhodila ruky do vzduchu.

Andy si vzdychla. „Pomôžeš mi, prosím? Vážne mi hrozí, že každú chvíľu zaleziem späť pod prikrývku...“

Emily sa rozbehla na plný plyn, pričom si mrmlala popod nos, aká je Andy beznádejná i napriek tomu, že jej neprestajne vysvetľuje, čo je to správny strih, veľkosť, látka a štýl... o topánkach ani nehovoriac. Topánky sú *základ*. Andy sledovala, ako sa Emily prehrabáva v spleti oblečenia, občas zdvihla niektorý kus do vzduchu, okamžite sa naň zamračila a bez okolkov ho odhodila. Po piatich minútach znechutenia zmizla bez slova na chodbe a onedlho sa vrátila so svetlomodrými tričkovými maxišatami a znamenitými striebornými lustrovými náušnicami. „Na. Máš strieborné sandále, však? Lebo moje by si nenatiahla na nohu.“

Andy si neisto obzrela krásne šaty. „Ani do týchto sa nevpracem.“

„Jasné, že sa vpraceš. Priniesla som o číslo väčšie, ako zvyčajne nosím, keď ma nafukuje, a v strede sú nariasené. Mali by ti padnúť.“

Andy sa zasmiala. S Emily boli priateľky toľko rokov, že podobné poznámky si už takmer nevšímalala.

„Čo je?“ opýtala sa zmätene Emily.

„Nič. Sú dokonalé. Ďakujem.“

„Fajn, tak sa konečne *obleč*.“ Akoby na zdôraznenie Emilinho rozkazu sa z prízemia ozval zvonček. „Prvý hosť! Bežím dolu. Buď roztomilá, mužov sa pýtaj na prácu a žien na dobročinnosť. O časopise nehovor, kým sa ťa priamo nespýtajú. Nemá to byť pracovná večera.“

„Akože nie? Nemali sme náhodou v pláne drankovať peniaze?“

Emily rozhorčene vydýchla. „Áno, ale až neskôr. Zo začiatku sa musíme všetci pretvarovať, že sme spoločenský a dobre sa

zabávame. Najdôležitejšie je, aby videli, že sme bystré, zodpovedné ženy so skvelým nápadom. Väčšina budú Milesovi priatelia z Princetonu. Tona chlapíkov z investičných fondov, ktorí milujú vrážať peniaze do mediálnych projektov. Hovorím ti, Andy, veľa sa usmievaj, prejavuj o nich záujem, buď rozkošná, ako to vieš len ty, obleč si šaty... a máme vyhraté.“

„Usmievať sa, prejavovať záujem, byť rozkošná. Rozumiem.“ Andy si odmotala z hlavy uterák a pustila sa do rozčesávania vlasov.

„Pamätaj si, že som ťa posadila medzi Farooqa Hamida, ktorého fond nedávno zaradili do päťdesiatky najlukratívnejších investícií na tento rok, a Maxa Harrisona z Harrison Media Holdings, kde momentálne zastáva miesto výkonného riaditeľa.“

„Nezomrel mu nedávno otec? V posledných mesiacoch?“ Andy si vybavovala pohreb v televízii a dva dni novinových článkov, oslavných nekrológov a vzdávania holdov mužovi, ktorý vybudoval jedno z najväčších mediálnych impérií, len aby sa tesne pred recesiou v dvetisíc ôsmom dopustil viacerých mizerných investičných rozhodnutí – Madoff a ropné polia v politicky nestabilných krajinách. Spoločnosť sa dostala do finančnej vývrvky a nikto nevedel, ako hlboko siahajú škody.

„Áno. Teraz je na čele Max a podľa všetkého sa mu zatiaľ darí skvele. Plus jediné, čo má radšej ako investovanie do mediálnych startupov, je investovanie do mediálnych startupov pod vedením atraktívnych žien.“

„Och, Em, chceš povedať, že som atraktívna? Normálne sa červenám.“

Emily vyprskla. „Hovorila som o sebe. Myslíš si, že dokážeš byť o päť minút dolu? Potrebujem ťa,“ zdôraznila a náhlivo vyšla z dverí.

„Aj ja ťa milujem!“ zavolala za ňou Andy a lovila podprsenku bez ramienok.

Večera bola prekvapujúco uvoľnená, oveľa väčšmi než naznačovala Emilina hystéria. Zo stanu na zadnom dvore pozemku Everttovcov sa otváral výhľad na more, nezakrytými bočnými stenami prenikal dovnútra slaný vánok a desiatky miniatúrnych ozdobných lampášikov dodávali večeru atmosféru nenápadnej elegancie. Menu bolo neformálne a veľkolepé: kilové homáre s vopred rozdrvenými

panciermi, mušle v citrónovom masle, slávky dusené v bielom víne, červené zemiaky na cesnaku a rozmaríne, grilovaná kukurica posypaná syrom *cotija*, košíky s teplými maslovými žemličkami a zdanelivo nekonečné zásoby ľadovo studeného piva s limetkami, poháre sviežeho Pinot Grigio a najslanšie, najlahodnejšie margarity, aké Andy v živote pila.

Keď sa všetci napchali domácim jablkovým koláčom a zmrzlínou, vliekli sa k vatre, ktorú jeden z obsluhujúcich zapálil na kraji trávniku, kde na nich čakali s'mores, hrnčeky s horúcou čokoládou a penovými cukríkmi a ľahké prikrývky upletené z nebesky mäkkej bambusovo-kašmírovej priadze. Hostia pokračovali v pití a zábave, v skupine čoskoro začali kolovať džointy. Andy si všimla, že marihuanu odmietla iba ona a Max Harrison, obaja ju podali ďalej. Keď sa Max ospravedlnil a vykročil k domu, Andy sa vybrala za ním.

„Och, ahoj,“ pozdravila, keď sa s ním takmer zrazila na širokej terase pred obývačkou. Odrazu sa cítila plachá. „Išla som, ehm, hľadám dámsku toaletu,“ klamala.

„Andrea, však?“ opýtal sa, hoci na večeri sedeli tri hodiny vedľa seba. Max bol celý čas zabratý do rozhovoru s niečiou manželkou po ľavej ruke. Ruská modelka síce nerozumela veľmi angličtine, ale chichotala sa a klipkala očami dosť na to, aby udržala Maxovu pozornosť. Andy sa zatiaľ rozprávala, či skôr počúvala, ako sa Farooq chvastá všetkým od jachty, ktorú si dal vyrobiť začiatkom roka v Grécku, až po najnovší novinový medailón vo *Wall Street Journal*e.

„Prosím, hovor mi Andy.“

„Dobre, Andy.“ Max siahol do vrecka, vybral škatuľku Marlboro Lights a ponúkol ju. Bez premýšľania si zobrala cigaretu, aj keď si už roky nezapálila.

Bez slova obom zapálil, najskôr Andy, potom sebe, a keď obaja vyfúkli dlhé pramene dymu, prehovoril: „Fantastický večierok. Urobili ste skvelú prácu, dievčatá.“

Andy sa musela usmiať. „Vďaka, ale väčšinu urobila Emily.“

„Ako to, že nefajčíš? Nemyslím tabak.“

Andy naňho uprela zrak.

„Všimol som si, že my dvaja sme si jediní... nepotiahli.“

Rozprávali sa, pravdaže, iba o fajčení trávy, no Andy polichotilo, že si na nej niečo všimol. O Maxovi čo-to vedela. Na internátnej škole patrila k Milesovým najlepším priateľom a jeho meno sa pravidelne objavovalo v spoločenských rubrikách časopisov a blogov. Emily ju pre istotu stručne oboznámila s Maxovou minulosťou plejboja. Očividne nachádzal záľubu v zástupoch pekných a hlúpych dievčat, ale nedokázal sa zaviazať nijakej „ozajstnej“ žene i napriek tomu, že je prenikavo bystrý, dobrý chlap, neochvejne oddaný svojím priateľom a rodine. Emily a Miles mu predpovedali slobodu do štyridsiatky, keď ho panovačná matka donúti splodiť vnúča a Max sa ožení s očarujúcou dvadsaťtriročnou pipkou, ktorá bude k nemu zbožne vzhliadať a nikdy nespochybní jeho jediné slovo ani čin. Andy to všetko vedela, lebo pozorne počúvala a jej vlastné zistenia potvrdzovali všetko, čo jej povedala Emily, ale hodnotenie na Maxa z akéhosi neurčitého dôvodu celkom nesedelo.

„Nie je to nijaká záhada. Na vysokej som fajčila s ostatnými, ale nikdy som tráve neprišla na chuť. Zvyčajne som sa vykradla do svojej izby, civela do zrkadla a v duchu som vymenúvala zoznam všetkých zlých rozhodnutí, ktorých som sa dopustila, a osobných nedostatkov.“

Max sa usmial. „Znie to ako výborná zábava.“

„Povedala som si, že život je aj tak dosť ťažký a nepotrebujem, aby ma takzvané rekreačné drogy robili nešťastnou.“

„Veľmi dobrý postreh.“ Max si potiahol z cigarety.

„A ty?“

Chvíľu sa zdalo, že rozmýšľa, takmer ako keby sa rozhodoval, ktorú verziu príbehu jej rozpovie. Sledovala, ako zaťal mocnú harrisonovskú čelusť a spojil tmavé obočie. Veľmi sa podobal na svojho otca na fotografiách v novinách. Keď sa im stretli oči, znova sa usmial, ale tentoraz s nádychom smútku. „Nedávno mi zomrel otec. Vysvetlenie pre verejnosť znelo rakovina pečene, ale v skutočnosti ho zabila cirhóza. Celý život prežil ako alkoholik. Väčšinou mimoriadne funkčný, ak sa dá človek, ktorý sa každý večer spije, nazvať funkčným, ale v posledných rokoch, najmä pod tlakom finančnej krízy a ťažkých dôsledkov pre obchod, ani veľmi nie. Sám som dosť pil už od vysokej školy. Päť rokov po jej skončení

som nad sebou strácal kontrolu, preto som zo dňa na deň prestal. Nijaký alkohol, nijaké drogy, iba tieto rakovinové tyčinky, ktorých sa nie a nie zbaviť...“

Andy si spomenula, že Max pil počas večere iba sódu. Nezamýšľala sa nad tým, no teraz, keď si vypočula jeho príbeh, čosi v nej chcelo k nemu vystrieť ruky a objasť ho.

Zjavne sa stratila v myšlienkach, lebo Max povedal: „Asi si vieš predstaviť, že v poslednom čase je so mnou na večierkoch ohromná zábava.“

Andy sa zasmiala. „Občas zmiznem bez rozlúčenia, len aby som si doma obliekla tepláky a pozerala filmy. S alkoholom alebo bez neho, pravdepodobne si lepší spoločník ako ja.“

Kým dofajčili cigarety, niekoľko minút viedli nezáväzný rozhovor, a keď ju Max opäť odvedol k spoločnosti, pristihla sa, ako sa pokúša upútať jeho pozornosť a zároveň si nahovoriť, že je iba hráč. Nemohla poprieť, že Max je mimoriadne pekný muž. Na zlých chlapcov bola zvyčajne alergická, ale dnes večer mala pocit, že videla niečo zraniteľné a úprimné. Nemusel sa jej zdôveriť s otcovým tajomstvom ani sa priznať k problémom s alkoholom. Bol nečakane otvorený a s nohami pevne na zemi, čo boli dve vlastnosti, ktoré Andy nesmierne imponovali. *Lenže aj Emily je presvedčená, že sa mu treba vyhýbať*, pripomenula si. Vzhľadom na to, že jej priateľka bola vydatá za jedného z najväčších hýrivcov na Manhattane, nehovorila do vetra. Keď sa s ňou Max krátko po polnoci rozlúčil a zdržanlivo ju pobožkal na líce s mechanickým: „Tešilo ma“, Andy si povedala, že je to tak lepšie. Na svete je veľa skvelých mužov a nemá zmysel upínať sa na kreténa. Aj keď je roztomilý a pôsobí dokonale milo a prirodzene.

Emily sa zjavila v Andinej izbe na druhý deň o deviatej. V miniatúrnych bielych šortkách, batikovej blúzke a sandáloch na gigantických podrážkach vyzerala fantasticky. „Môžeš mi urobiť laskavosť?“ požiadala.

Andy si zakryla predlaktím tvár. „Musím kvôli tomu vyliezť z postele? Lebo včerajšie margarity ma zničili.“

„Pamätáš sa, že si sa rozprávala s Maxom Harrisonom?“

Andy otvorila jedno oko. „Jasné.“

„Pred chvíľou mi volal. Chce, aby som prišla s tebou a Milesom do domu jeho rodičov na skorý obed, pohovoriť si o peniazoch pre *Plunge*. Zdá sa mi, že vážne rozmýšľa nad investíciou.“

„To je úžasné!“ zvolala Andy a nebola si istá, či reaguje skôr na pozvánku alebo na správu o financovaní časopisu.

„Lenže Miles a ja máme brunch v klube s jeho rodičmi. Vrátili sa dnes ráno a nevedia sa dočkať. Odchádzame o pätnásť minút a vycúvať je nemožné. Ver mi, skúšala som to. Poradíš si s Maxom sama?“

Andy sa tvárila, že rozmýšľa. „Hej, myslím, že áno. Ak chceš, aby som išla.“

„Super, takže sme dohodnuté. Vyzdvihne ťa o hodinu. Máš si zobrať plavky.“

„Len plavky? Určite budem potrebovať aj..“

Emily jej podala veľkú slamenú tašku DVF. „Bikiny, pre teba, samozrejme, s vysokým pásom, najrozkošnejšie plážové šaty Milly, mäkký klobúk a faktor tridsiatka bez oleja. Napotom si zober biele krátke nohavice s opaskom zo včera, skombinuj ich s touto plátenu tunikou a tými chutnými bielymi Tomsami. Nejaké otázky?“

Andy sa zasmiala, zakývala Emily na rozlúčku a vysypala obsah tašky na posteľ. Klobúk a krém na opaľovanie hodila späť, pridala svoje bikiny, džínsové šortky a tielko. Emilinemu diktátorskému prístupu k obliekaniu sa bola ochotná prispôbiť len do istej miery, a ak sa Maxovi nebude páčiť jej vzhľad, je to jeho problém.

Popoludnie bolo dokonalé. Andy a Max sa bezcieľne prevážali na Maxovom motorovom člne, chladili sa skokmi do vody a vychutnali si piknikový obed: studené vyprážené kurča, krájaný melón, sušienky z arašidového masla a citronáda. Takmer dve hodiny sa prechádzali po pláži, poľudňajšie slnko si takmer nevšímali, a zaspali na pohodlných ležadlách pri opustenom, ligotavom bazéne Harrisonovcov. Andy sa zdalo, že uplynuli hodiny, keď otvorila oči a zistila, že Max si ju obzerá. „Máš rada mušle na pare?“ opýtal sa so záhadným úsmevom.

„Kto nemá?“

Obaja v plavkách hodili na seba Maxove mikiny a nasadli do Wranglera. Vietor v otvorenom džípe vyfúkal Andy vlasy do úžasného slaného spletenca a cítila sa najslobodnejšia za veľmi dlhý čas.

Keď napokon zastali pri plážovej chatrči v Amagansette, Andin názor na Hamptons sa zmenil. Teraz bola presvedčená, že je to najlepšie miesto na svete, ak je s Maxom a vždy má poruke vedierko mušlí na pare a poháriky s roztopeným maslom. Kašľať na víkendy v meste! Takto vyzerá nebo.

„Sú celkom dobré, však?“ opýtal sa Max, keď zjedol obsah mušle a schránku hodil do plastového vedra.

„Sú také čerstvé, že niektoré sú ešte stále od piesku,“ odvetila Andy s plnými ústami. Bez rozpakov hrýzla grilovanú kukuricu, aj keď jej po brade tiekol pramienok masla.

Max sa jej zadíval do oči. „Chcem investovať do tvojho nového časopisu, Andy.“

„Naozaj? To je skvelé. Čo skvelé, priam fantastické! Emily povedala, že môžeš mať záujem, ale nechcela som...“

„Urobilo na mňa dojem, čo si dokázala.“

Andy cítila, že sa červená. „Ak mám byť úprimná, takmer všetko je zásluha Emily. Neuveriteľne organizovaná žena. A to ani nehovorím o jej kontaktoch. Ja neviem dať dokopy ani podnikateľský plán, nieto...“

„Hej, je skvelá, ale vravím o tom, čo si dokázala ty. Keď ma Emily pred niekoľkými týždňami oslovila, prečítal som si všetko, čo si napísala.“

Andy naňho mlčky civela.

„A tvoj svadobný blog *Šťastne až do smrti...* Priznám sa, že o svadbách často nečítam, ale tvoje rozhovory sú vynikajúce. Článok o Chelsei Clintonovej, ktorý si napísala v čase, keď sa vydávala, si spracovala skvele.“

„Ďakujem,“ zašepkala.

„Čítal som tvoj investigatívny článok pre *New York Magazine* o hodnotení reštaurácií. Veľmi zaujímavé. Alebo reportáž o jogistických pobytoch. Kde to bolo – v Brazílii?“

Andy prikývla.

„Po jej prečítaní som mal chuť tam ísť. A to hovorím ako človek, ktorého joga nebaví.“

„Vďaka. Ja, hm...“ Andy si odkašľala a usilovala sa potlačiť úsmev. „Veľa to pre mňa znamená.“

„Nehovorím to, aby som ti lichotil, Andy. Je to čistá pravda. Emily mi dala tvoje pôvodné návrhy k *Plungeu*. Aj tie vyzerajú úžasne.“

Tentoraz sa Andy nebránila a široko sa usmiala. „Musím povedať, že keď za mnou Emily prišla s prvotným nápadom, bola som skeptická. Zdalo sa mi, že svet nepotrebuje ďalší svadobný časopis. Nevidela som preň na trhu miesto. Ale keď sme sa o ňom rozprávali, uvedomili sme si, že na svete je zúfalý nedostatok svadobných časopisov v štýle *Runwaya*: luxusných, lesklých, s krásnymi fotografiami a bez falošnej pozlátky. Predstavila som si publikáciu s celebritami a prominentnými ľuďmi, so svadbami, ktoré sú pre väčšinu čitateľov finančne nedostupné, ale približujú sa ich snom a plánom. Knihu, ktorá ponúka kultivovanej, praktickej žene so zmyslom pre štýl stránky plné inšpirácie na vlastnú svadbu. Dnes je to samá gypsomilka, farbitelné topánky a diadémy, ale nijaké možnosti pre náročnejšie nevesty. Myslím si, že *The Plunge* zaplní medzeru na trhu.“

Max sa na ňu díval, v pravej ruke držal fľašu bylinkovej limonády.

„Prepáč, nechcela som ti robiť prednášku. Veľmi ma baví o tom hovoriť.“ Andy si odpila Corony a napadlo jej, či nie je necitlivé piť pred Maxom alkohol.

„Bol som pripravený investovať, lebo ste prišli s dobrým nápadom, Emily je veľmi presvedčivá a ty extrémne pritažlivá. No nevedel som, že dokážeš byť rovnako presvedčivá ako Emily.“

„Prehnela som to, však?“ Andy si zaborila hlavu do dlaní. „Prepáč.“ Myslela však iba na to, že Max ju nazval extrémne pritažlivou.

„Nie si len dobrá spisovateľka, Andy. Budúci týždeň sa môžeme všetci stretnúť v meste a prediskutovať podrobnosti, ale už teraz ti viem zaručiť, že Harrison Media Holdings by sa radi stali hlavnými investormi *Plungeu*.“

„Za Emily aj za seba môžem povedať, že by nás to veľmi potešilo,“ odvetila Andy a vzápätí oľutovala svoj formálny tón.

Max zdvihol fľašu. „Zarobíme spolu veľa peňazí.“

Andy si s ním cinkla. „Na zdravie! Na obchodných partnerov.“

Max na ňu vrhol čudný pohľad, ale znova si s ňou cinkol a napil sa.

Andy sa na okamih zahanbila, no rýchlo sa v duchu uistila, že nepovedala nič nesprávne. Max bol, napokon, hráč s kontaktmi na

modelky a významné spoločenské osobnosti. Bavia sa o obchode a *obchodní partneri* znie dobre a múdro.

Nálada sa však zjavne zmenila, preto Andy neprekvapilo, keď ju Max hneď po podvečernej expedícii za mušľami odviezol späť k Emilínym svokrovcom. Pobožkal ju na líce, poďakoval sa jej za skvelý deň, ale nenavrhol jej ďalšie stretnutie okrem obchodného v zasadačke jeho spoločnosti – aj s Emily a kompletným tímom právnikov a účtovníkov.

Prečo by aj navrhoval? pomyslela si Andy. Len preto, lebo s ňou trochu flirtoval a nazval ju príťažlivou? Lebo strávili dokonalý deň? Z Maxovej strany to bola iba profesionálna pozornosť. Odhadoval vyhliadky svojej investície, prejavoval svoj typický roztomilý šarm a popritom sa trochu zabával. Podľa Emily a všetkého, čo Andy našla na internete, práve toto Max robil často a dobre. Očividne to neznamenalo, že sa čo i len trochu zaujíma o ňu.

Emily bola úspešným dňom nadšená a stretnutie v meste nasledujúci štvrtok dopadlo ešte lepšie. Max sa v mene Harrison Media Holdings zaviazal poskytnúť *Plungeu* šesťcifernú štartovaciu sumu, teda viac, než obe ženy dúfali. A čo bolo hádam ešte úžasnejšie, Emily sa nemohla pripojiť k slávnostnému obedu, na ktorý ich spontánne pozval Max.

„Keby ste tušili, ako ťažko sa mi podarilo získať termín, ani by vám nenapadlo navrhnúť mi, aby som ho vynechala,“ povedala im Emily a ponáhľala sa za akousi vychýrenou dermatologičkou, na ktorú čakala v poradovníku takmer päť mesiacov. „Skôr si dohodnete audienciu u dalajlámu, a vrásky na čele sa mi každú sekundu prehlbujú.“

Max s Andy opäť osameli a dve hodiny sa znova natiahli na päť, až kým ich hlavný čašník steakovej reštaurácie v centre mesta zdvorilo nepožiadala, aby odišli, lebo potrebujú prestrieť stoly na večernú rezerváciu. Max ju držal za ruku a odprevadil ju domov tridsať blokov, hoci to nemal po ceste. Andy sa veľmi páčil pocit, ktorý ju opantal, keď kráčala vedľa neho. Vedela, že vyzerajú ako roztomilý pár a ich vzájomná príťažlivosť vyvolávala úsmevy na tvárach okoloidúcich. Keď prišli k jej domu, Max jej vtisol neveriteľný bozk. Trval iba niekoľko sekúnd, bol však mäkký a dokonalý a Andy

prepadávala striedavo radosť a panika, že si nevypýtala viac. Ani tentoraz nespomenul, že by sa mali znova stretnúť, ale aj keď Max takmer určite bozkával ženy, kdekoľvek a kedykoľvek sa mu zachcelo, čosi nedefinovateľné Andy napovedalo, že sa jej čoskoro ozve.

Predtucha sa naplnila hneď na druhý deň ráno a večer sa opäť videli. O päť dní sa od seba Andy a Max iba neochotne odtrhli, aby šli do práce. Striedavo spali jeden u druhého a venovali sa zábavným aktivitám. Max ju zobral do svojej obľúbenej rodinnej talianskej reštaurácie s mafiánskym nádychom hlboko v Queensse, kde ho všetci poznali po mene. Keď naňho Andy zdvihla obočie, ubezpečil ju, že dôvod je jednoduchý – ako malý sem chodieval s rodinou dva razy do mesiaca. Andy ho pre zmenu zaviedla do obľúbeného komediálneho klubu vo West Village, kde sa na polnočnej šou tak veľmi smiali, až oprskali nápojmi celý stôl. Potom sa dlho prechádzali centrom Manhattanu, vychutnávali si letnú noc a do Andinho bytu sa vrátili až krátko pred svitaním. Prenajali si bicykle, lanovkou sa odviezli na Roosevelt Island a zastavili sa najmenej pri šiestich gurmánskych foodtruckoch, aby ochutnali všetko od remeselnej zmrzliny cez labužnícke tacos až po homárie sendviče. Mali fantastický sex. A často. V nedeľu boli vyčerpaní, uspokojení a prinajmenšom podľa Andy vášnivo zamilovaní. Spali do jedenástej, potom si objednali hromadu bagelov, urobili si piknik na koberci v Maxovej obývačke a prepínali medzi seriálom o obnove domov na HGTV a U. S. Open.

„Myslím si, že je načase povedať o nás Emily.“ Max jej podal latte zo svojho profesionálneho kávovaru. „Len mi slúb, že jej neuveríš ani slovo.“

„O tom, aký si veľký hráč, ktorý má problém so záväzkami a sklony ísť po čoraz mladších dievčatách? Prečo by som to počúvala?“

Max ju švihol po vlasoch. „Sú to iba zveličené klebety.“

„Uhm. Nepochybujem o tom.“ Andy to povedala odľahčene, ale Maxova povest' ju trápila. V tej chvíli mala iný pocit, veď ktorý plejboj sa vyvaľuje pred HGTV? No nemysleli si to isté všetky ženy?

„Si o štyri roky mladšia, to sa neráta?“

Zasmiala sa. „Asi áno. Pomáha mi vedomie, že mám sotva tridsať, v podstate som iba dieťa, a ty si oveľa starší. Áno, tá časť sa mi páči.“

„Chceš, aby som niečo povedal Milesovi? Veľmi rád to urobím.“

„Určite nie. Dnes večer za mnou príde Em. Objednáme si suši a budeme pozeráť reprízy *Housa*. Potom jej to poviem.“

Andy bola natoľko zabratá do úvah, ako jej priateľka zareaguje – bude sklamaná, že sa jej Andy nezdôverila skôr? Nahnevaná, že sa jej obchodná partnerka zaplietla s ich investorom? Nesvoja, lebo Max a Miles sú takí dobrí priatelia? –, že úplne prehliadla pravdepodobnú možnosť: Emily celý čas niečo tušila.

„Naozaj si to vedela?“ Andy si vystrela nohu v ponožke na pohovke z druhej ruky.

Emily si namočila kúsok lososového sašimi do sójovej omáčky a hodila si ho do úst. „Myslíš si, že som hlupaňa? Alebo skôr slepá hlupaňa? Jasnú, že som to vedela.“

„Kedy si... Ako?“

„Čo ja viem... Žeby vtedy, keď si sa po spoločne strávenom dni vrátila do domu Milesových rodičov rozžiarená, akoby si si práve užila najlepšie sex na svete? Alebo po našom stretnutí v jeho kancelárii, keď ste od seba nevedeli odtrhnúť pohľady? Prečo som asi nešla na obed? Alebo mi to napadlo, keď si sa na týždeň prepadla pod zem, nedvíhala si telefón, neodpovedala na esemesky a správala si sa tajnostkárskejšie ako stredoškolačka, ktorá sa schováva pred rodičmi? Za koho ma máš, Andy?“

„Len aby bolo jasné, v ten deň v Hamptons sme spolu nespali. Ani sme sa...“

Emily zdvihla ruku. „Ušetri ma podrobností, prosím. Okrem toho mi nedlhuješ nijaké vysvetlenie. Obom vám to želim. Max je super chlap.“

Andy na ňu neisto pozrela. „Stokrát si mi opakovala, aký je sukničkář.“

„Lebo je to pravda. Ale možno je to už minulosť. Ľudia sa menia. S výnimkou môjho muža. Hovorila som ti, že som našla správy, ktoré si vymieňal s nejakou pipkou menom Rae? Nič vážne, ale určite si na ňu musím posvietiť. No fakt, že Miles poškuľuje po iných ženách, neznamená, že Max sa nemôže usadiť. Možno potrebuje práve teba.“

„Alebo som iba jeho zábavka na tento týždeň...“

„To ukáže len čas. Viem, o čom hovorím.“